

Securitatea împotriva lui Vintilă Horia

*scenetă de teatru anticomunist și creștin ortodox
bazată pe fapte și personaje adevărate
Paris, Franța, 1960-1961*

Decor : un birou obișnuit, biroul Tovarășului Ambasador al Republicii Populare Române, la Paris, Franța. Pe birou este un telefon „de epocă”. Lângă birou se mai găsesc două fotolii, scaune și o măsuță. Pe perete, lângă birou, se află două tablouri, unul cu Tovarășului Gheorghiu Dej și un altul cu secera și ciocanul, simbolurile Partidului Comunist din România. Lângă ele, lângă tablouri, se vede un afiș mare pe care scrie : «Trăiască Partidul Comunist din România». În unul din colțurile scenei se vede un anunț pe care scrie : «Ambasada Republicii Populare din România». Sub anunț, cu identificarea tipică de la Paris, se vede scris : «5, Rue de l'Exposition». Pe masa de la birou, dar și pe măsuță se văd diferite exemplare ale cărții «Dieu est né en exil» scrisă de Vintilă Horia.

Personajele :

- Tovarășul Ambasador al R.P.R. ;
- Mihai Ralea, omul securității ;
- Un ziarist francez ;
- Traducătorul ;
- Hervé Bazin, purtătorul de cuvânt de la Academia Goncourt ;
- Daniel Rops, editorul cărții «Dieu est né en exil» și prieten cu Vintilă Horia ;
- Gheorghe Virgilescu, scriitor și preot ortodox în exil, la Paris, „prieten” cu Vintilă Horia ;
- Costică Bălăceală Slugarnicul, medic și „prieten” cu Vintilă Horia.

La ridicarea cortinei sunt în scenă doar ambasadorul, traducătorul și ziaristul francez.

Ziaristul francez : Votre Excellence, Monsieur l'Ambassadeur, j'ai été et j'ai rencontré Monsieur Vintila Horia.

Ambasadorul : Ce spune ? (*De fiecare dată când pune această întrebare se adresează traducătorului.*)

Traducătorul : Spune că a fost și s-a întâlnit cu trădătorul Vintilă Horia.

Ambasadorul : Aşa, și ?

Traducătorul : Et, alors ? (*La rândul său se adresează ziaristului francez.*)

Ziaristul francez : Quand je lui ai dit que vous vouliez l'inviter ici pour le féliciter et prendre une photo avec lui, il s'est mis à s'énerver, à crier ! Il hurlait, même ! Sur un ton fort et dérangeant il m'a dit qu'il ne veut pas venir vous rencontrer et qu'il ne veut pas parler aux bourreaux de son pays natal !

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Spune că a fost și l-a întâlnit pe trădătorul Vintilă Horia. L-a rugat să vină aici și să se fotografieze cu personalul ambasadei. Trădătorul s-a enervat și i-a spus că nu vrea să vină.

Ambasadorul : Și nu i-a spus de ce nu vrea să vină ?

Traducătorul : Est-ce qu'il vous a dit pourquoi il ne veut pas venir à l'Ambassade Roumaine ?

Ziaristul francez : Il a dit aussi qu'il ne veut pas voir les délégués du Parti Communiste Roumain et les représentants d'un système criminel qui garde prisonné ses amis et ses professeurs dans les prisons politiques de la Roumanie.

Traducătorul : Spune că trădătorul n-a vrut să vină pentru că nu vrea să vadă și să se întâlnească cu reprezentanții țării, ai poporului și ai clasei muncitoare.

Ambasadorul : Ticălosul ! Nemernicul ! (*Furios.*) Să mi-l aduceți aici ! De unde știți, cum ați ști ! De nu, o să-i arătăm noi acestui blestemat de scriitor împuțit ! (*După o mică pauză.*) Ce știți despre el ? Cine este ? Ce-a făcut ? Vreau să știu totul, totul, despre acest individ. Cum de a ajuns un aşa trădător de țară să obțină Premiul Goncourt, cel mai prețios premiu literar din Franța !? Ia întreabă-l pe ziaristul ăsta francez dacă i-a spus că pentru binele lui, Vintilă Horia ar fi făcut mult mai bine dacă ar fi venit aici !

Traducătorul : Est-ce que vous lui avez dit que, pour son bien, il serait mieux de venir nous voir et d'accepter de se faire photographier avec nous afin de publier les photos dans la presse française ?

Ziaristul francez : Oui, effectivement, je lui ai dit qu'il serait préférable de me suivre et de venir avec moi, ici, à l'ambassade.

Traducătorul : Et, il a toujours refusé ?

Ziaristul francez : Oui, il a toujours maintenu sa position.

Ambasadorul : Ce spune ?

Traducătorul : Spune că i-a spus, dar că, din păcate, trădătorul de țară, tot nu a vrut.

Ambasadorul : Te rog, spune-mi tot ce ști despre el. Cine este ? Ce-a făcut ? Vreau să știu tot, tot, și laptele care l-a supt de la măsa !

Traducătorul : Tovărășe Ambasador, știm că individul duce o politică ostilă partidului comunist. Și mai știm că de câte ori are ocazia, nu ezită să atace țara noastră și clasa muncitoare. De-altfel, chiar acest roman (*pune mâna pe un exemplar și-l arată*) cu care a participat la concurs, este un roman reațional în care își arată ura lui față de noi, față de țara unde s-a născut și față de noua conducere a României.

Ambasadorul : Doar atât !? Unde sunt agenții noștri !? Unde sunt oamenii noștri !? Vreau să-i văd aici pe toți ! Pe toți ! Cum naiba de idioții și tâmpîții ăștia de francezi i-au dat premiul unui dușman al poporului său și țării sale !?

Traducătorul : Tovărășe Ambasador, după ce televiziunea și presa de aici de la Paris au anunțat câștigătorul Premiului Goncourt, și mai ales după ce au spus că este Român, imediat ne-am interesat și noi despre acest individ. Din diferite surse am aflat că între anii 30 - 40, ar fi simpatizat cu Garda de

Fier, cu naziștii și fasciștii. În plus, se pare că justiția clasei muncitoare chiar l-a și condamnat ca fiind criminal de război.

Ambasadorul : L-am prins ! L-am distrus ! Îl demascăm ! Să-l distrugem ! Te rog spune-i acestui ziarist francez ce mi-ai spus și mie. Spune-i că a fost nazișt, fascist și criminal de război !

Traducătorul : Monsieur, le journaliste!

Ziaristul francez : Vous pouvez m'appeler «Camarade»! Moi aussi je suis membre du Parti Communiste Français.

Traducătorul : Camarade! Comme je vous disais, on devrait rendre public le fait que ce traître de son pays et du parti communiste, a été un fasciste, un nazi, un membre de la Garde de Fer.

Ziaristul francez : Mais, l'était-il vraiment ? Si oui, soyez certains que je me ferais un grand plaisir de le dénoncer dans la presse française ! Amenez-moi la preuve que vous avez à ce sujet et je m'occupe du reste.

Traducătorul : Ziaristul francez ne cere probele și dovezile pe care le avem.

Ambasadorul : Spune-i că le vom avea foarte repede. Chiar și noi așteptăm pe cineva care trebuie să vină de la București și să ni le aducă.

(Intră în scenă Mihai Ralea, omul securității. El aduce cu el o valiză plină de dosare. Sunt cam 30 sau 40 de dosare, la fel de groase, ele conținând aceleași materiale. Văzându-l, Domnul Ambasador sare în sus de fericire dându-și seama de faptul că i-au sosit materialele de care avea nevoie.)

Uite-le ! Le-ai adus ?

Mihai Ralea : Da! Le-am adus! Pe toate! Îl vom distrugе pe acest scriitor reacționar! Am adus cu mine 35 de dosare identice, iar la mine-n servietă mea personală am originalele documentelor. De va mai fi nevoie, mai putem multiplica aceste dosare. În ele am reprodus câteva din articolele scrisе de Vintilă Horia în anii 37, 38, 39, 40 și 41. Iar acolo unde nu se putea arăta și dovedi că-i adept al fascismului, al nazismului, și că-i antisemit, oamenii noștri au mai fabricat vreo câteva articole. (Scoate un dosar și citește.) Ia ascultați : «Ordinea fascistă înseamnă, înainte de toate, ordine spirituală. Fascismul e o operă de artă, o nouă renaștere italiană.» Mai departe : «Curentele semite au aruncat occidentul în decadență.» Altul : «Iată de ce Adolf Hitler, și nu Napoleon Bonaparte, este primul om politic al epocii moderne care merită calificativul de Mare European.» Una și mai tare : «Acest homo europaeus, cel dintâi dintre cei mai mari, acel ce s-a încumetat să distrugă o prejudecată și să dovedească, cu strălucite argumente, forța nepieritoare a Europei, este Adolf Hitler.» Au muncit din greu băieții noștri, dar, merită. În plus, toate acestea le avem traduse și în limba franceză.

Ambasadorul : Bravo! Bravo! Pentru că n-a acceptat să colaboreze cu noi le vom trimite la toate televiziunile, la toate posturile de radio, la toate ziarele, la toate revistele de aici de la Paris și din Franțа.

Mihai Ralea : Am pus în aceste dosare mai multe din articolele originale scrise de Vintilă Horia în revistele Gândirea și Sfarmă-Piatră. În revista Meșterul

Manole, pe care a fondat-o și a condus-o, nu s-a putut găsi nimic compromițător. Printre ele, printre cele câteva articole adevărate, se află și cele produse de serviciile noastre, dar sunt atât de bine prelucrate încât nimeni nu-și poate da seama care-i adevărat și care nu.

(În timp ce el vorbea, fiecare persoană din scenă ia câte un dosar și-l răsfoiește, inclusiv ziaristul francez care tocmai a căzut și el pe vreo câteva traduceri.)

Ambasadorul : Foarte bine! Foarte bine! Acum să le arătăm noi franțuzilor cui i-au acordat ei Premiul Goncourt!

Ziaristul francez : WOOW ! Est-ce que c'est vraiment vrai qu'il a écrit de tels articles ? Si c'est vrai, il faut absolument que toute la population sache à qui l'Académie Goncourt a donné son fameux prix littéraire pour l'année 1960 !

Ambasadorul : Ce zice ? (Dl. Ambasador este în extaz, extrem de fericit.)

Traducătorul : Nu-i vine să credă ceea ce citește. Spune că toată lumea trebuie să știe acum cine este de fapt acest individ și să-i vadă adevărata față.

Ambasadorul : Tovărășe Ralea, te rog, mergeți împreună cu acest ziarist francez și distribuiți aceste dosare la întreaga mass-medie franceză ca să se arate cine-i de fapt acest trădător de țară care a refuzat și refuză să lucreze cu noi.

Traducătorul : Voulez-vous, Camarade, venir avec nous pour faire la distribution de ces documents ? On va y aller les fournir à tous les postes de télévision, aux radios, aux journaux, aux revues, à toute la ville de Paris !

Ziaristul francez : Oui, bien-sûr ! On va aller voir tous mes amis et mes connaissances pour leur donner ce dossier.

(Cei 3 ies din scenă. Rămâne doar Tovărășul Ambasador, singur. Se aşeză nițel pe scaun, fericit, liniștit. După câteva secunde de liniște se audă o sonerie și cineva bătând la ușă. Se îndreaptă spre ieșire și tocmai ce intră Părintele Gheorghe Virgilescu și Domnul Costică Bălăceală Slugarnicul. Amândoi au în mână cartea «Dieu est né en exil» și cartea «Poezii religioase» de Vintilă Horia.)

Ambasadorul : Poftiți, poftiți ! Tovărășe Părinte, Tovărășe Bălăceală, v-am chemat aici pentru că o să avem mare nevoie de ajutorul d-vstr. Nu știu dacă știți, dar Vintilă Horia, zis Caftangioiu, a refuzat să vină aici la ambasadă și să se fotografieze cu reprezentanții țării noastre. Refuză categoric de a conlucra cu organele de stat, iar noi în curând îl vom aranja asa cum trebuie, ca să se învețe minte și să ne mai refuze și altă dată. Am dori ca domniile voastre să dați câte un interviu la televiziunea franceză, sau să scrieți câte un articol și să spuneți că excrocul a fost legionar, fascist, nazist, antisemit și criminal de război.

Pr. Ghe. Virgilescu : Domnule Ambasador, eu am acceptat să vin aici, să nu fac niciodată nimic împotriva sistemului comunist din România, dar asemenea falsuri eu nu pot să spun. Eu l-am cunoscut și-l cunosc foarte bine pe scriitorul și poetul Vintilă Horia. N-a fost niciodată legionar, și nici

nu putea fi. El a fost unul din discipolii lui Nichifor Crainic. Asemenea mentorului său, a fost și este un profund gândirist ortodox, un tradiționalist adânc însipit în pământul strămoșesc al bisericii și credinței noastre. Dacă ziarele franceze mă vor întreba ce știu despre Vintilă Horia, le voi spune și lor exact ceea ce vă spun și d-vstr.

Ambasadorul : Bă, popo, bă! Bă, futu-ți Dumnezeu mă-ti de popă! Bă, tu crezi că noi nu știm că tu ai luptat pe frontul de est!? Bă, popo, bă, bă, bagă-ți mințile-n cap, bă, că dacă n-ai să faci ce-ți cerem noi, te dăm și pe tine pe mâna ziariștilor francezi, și atât îți trebuie!

Pr. Ghe. Virgilescu : Domnule Ambasador, vă rog să-mi permiteți să vă citesc una din poeziile acestui mare poet. Este vorba de poezia «**Rugăciune pentru răurile Țării**» :

Nu da, Doamne, nici unui dușman
Suferința noastră dintr-un an,
Și ne iartă nouă, dacă plângă,
Inima din noi de-atâta sânge.

Pâinea noastră coaptă-n bunătate,
Dă-ne-o nouă ca și pân-acum,
Fă-ne, Doamne, prin durere drum
Ca unei corăbii pe-nnoptate.

Lasă-ncet din cerul Tău să cadă
Pacea peste noi ca o zăpadă,
Și pe-o rază de luceafăr mare
Dă-ne semn de milă și-ndurare.

Dintr-un cap în celălalt al zării,
Abătut cândva la o răscrucă,
Umilit ca Fiul Tău pe cruce,
Zace-n lacrimi trupul rupt al Țării.

Varsă, Doamne, din uleiul sfânt
Peste răurile cioplite în pământ,
Și-nalță din puterea gliei
Chipul cel rotund al României.

Cum să-i facem rău acestui poet, domnule !? A fost și este unul din marii cărturari, intelectuli și înțelepți ai țării și ai bisericii noastre! Ai face rău acestui om nevinovat, înseamnă de fapt să-l faci rău direct Domnului Iisus Hristos!

Ambasadorul : Dar tu, bă, Bălăceală ?

C.B. Slugarnicul : Domnule Ambasador, v-aș ruga, puțin respect, dacă se poate!

Faptul că am acceptat de a veni și de a mă întâlni cu d-vstr, asta nu

înseamnă că voi accepta să depun mărturie falsă împotriva acestui om pe care totuși îl consider un sincer și adevărat prieten. Am făcut exact ceea ce mi s-a cerut : m-am împrietenit cu el, m-am băgat pe sub pielea lui, i-am câștigat încrederea, am încercat să aflu ceea ce se ascunde în sufletul său și l-am tras de limbă fără să-și dea seama. Or, pot să vă spun că Vintilă Horia este un om pe deplin religios, fără opțiuni politice precise. Am stat ore și ore-n sir de vorbă cu el, și de aceea vă pot spune că am ajuns și eu la concluzia și convingerea că este un adevărat apărător al ortodoxiei românești. Dacă-mi permiteți, asemenea Părintelui, am să vă citesc și eu una din poeziile sale religioase. Este vorba de poezia cu titlul «**Închinare**» :

Prin târguri, Doamne, sufletul mi-alunec
Și printre oameni, în zadar Te caut.
Mi-e glasul rupt și răgușit: un flaut
Cu sufletul răpus de prea mult cântec.

Te-aștept în dimineți întunecate,
Prin zgomotul răscrucilor umblate,
Și-am obosit de când Te caut, Doamne,
Prin zvon de ierni și prin uscate toamne.

Nu vezi ? Sunt singur și prea greu mi-e scrisul
De-a nu Te-fi-ntâlnit pe nici-o cale.
Dă-mi semn să-nchin Minunățiile Tale,
Condeiul greu, poemele și visul.

Fă-mi glasul drept și coardele sonore,
Cuprinde-mi fruntea-n mâini de aurore,
Și lasă-mă pe albul unei pagini
Să mă culeg sfios dintre paragini.

Frumos, nu ? Deși nu-i teolog, Vintilă Horia are foarte multe cunoștințe despre teologie, despre Sfinții Părinți ai Bisericii Ortodoxe și, asemenea mentorului său Nichifor Crainic, despre care vorbește mereu cu pioasă aducere aminte, crede cu desăvârșire în Sfânta Scriptură. De-altfel, chiar mi-a spus că ați trimis un ziarist francez pentru a-l invita aici, iar el a refuzat categoric. Ei bine, tocmai această atitudine a lui și prin gestul făcut este asemenea mesajului din Scriptură care spune : «*Piei, satano, căci scris este : "Domnului Dumnezeului tău să te încini și Lui să-si slujești."*»¹

Ambasadorul : Pieți din ochii mei, trădătorilor ! Nu putem conta pe voi! Clasa muncitoare nu-și poate pune bază-n voi și nu putem avea încredere în aşa

¹ Matei 4, 10

lichele ca voi ! Veți vedea voi că ceea ce-i vom face noi astăzi acestui parazit de Vintilă Horia va rămâne în istorie și peste 50 de ani, și peste 100 de ani, și peste o mie de ani! Așa îl va ști lumea, și aşa va rămâne : impostor și criminal, pentru că aşa vrem noi!

(Cei doi «prietenii» ai lui Vintilă Horia ieș din scenă. Tovarășul Ambasador rămâne din nou singur și se așează. Dar nu pentru mult timp. După câteva clipe de liniște, apar în scenă traducătorul însotit de trei francezi : ziaristul francez, Daniel Rops și Hervé Bazin. Văzându-i, Tovarășul Ambasador se ridică și îi primește cu căldură și prietenie dând mâna cu fiecare...)

Traducătorul : Tovarășe Ambasador, împreună cu Tovarășul Mihai Ralea și cu ziaristul francez am fost și am împărțit toate dosarele realizate de noi la toate posturile de televiziune, la posturile de radio, la zile, la reviste, peste tot. Acum tot Parisul și întreaga planetă știe cine este de fapt acest impostor.

Ambasadorul : Bonjour Messieurs ! Poftiți, poftiți ! Ia întrebă-i dacă au citit traducerile după articolele scrise de Caftangioglu și ce părere au ?

Traducătorul : Son Excellence, Monsieur l'Ambassadeur voulait savoir si vous avez lu les traductions des articles écrits par Vintila Horia et ce que vous en pensez.

Daniel Rops : Eh bien, sachez Messieurs que oui, on a eu nous aussi une copie de vos dossiers et on a vu les traductions. Après les avoir lues, j'ai immédiatement appeler Monsieur Vintila Horia afin de savoir ce qui en est exactement. Il m'a dit, très clairement, que tout cela est faux et qu'il est victime d'une machination diabolique car il a refusé de collaborer avec vous, avec les bourreaux de son pays !

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Zice că le-a primit, le-a citit și după aceea l-a sunat pe trădător, iar acesta neagă totul.

Ambasadorul : Cum să nege !? Uite originalele !

Traducătorul : Camarade Rops, il ne peut le nier, voici les originaux en roumain.

Daniel Rops : Oui Messieurs, je lui ai fait part du fait que vous avez "les originaux", si c'est vraiment le cas, et il m'a expliqué qu'effectivement, à un moment donné, dans sa jeunesse, il a écrit des articles où il vantait la grande culture italienne et la grande culture allemande, et qu'il espérait ainsi qu'un jour on parlera également de la grande culture roumaine à l'intérieur de cette universalité européenne. Il m'a expliqué qu'à partir d'un grain de vérité vous avez bâti une montagne de mensonges et que pour vous le principe : «Une campagne de salissage, ça vous défait une image» c'est votre crédo et votre mot d'ordre.

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Zice că trădătorul n-a făcut nimic altceva decât să aducă omagiu culturii italiene și culturii nemțești. Trădătorul i-ar fi zis că noi facem dintr-un sămbure de adevar un munte de minciună.

Ambasadorul : Spune-i că în România a fost judecat în lipsă și condamnat la muncă silnică pe viață pentru crime comise în timpul celui de-al 2-lea Război Mondial.

Traducătorul : Mais, vous savez, Monsieur, qu'en Roumanie il a été jugé en son absence, qu'il a été reconnu coupable de crimes de guerre et qu'il a été condamné à perpétuité ?

Daniel Rops : Oui, Monsieur, je le sais, mais Vintila Horia m'a expliqué qu'après la guerre, les communistes ont envahi la Roumanie et qu'ils ont jugé et condamné tous ceux qui ne pensent pas comme eux. Il est certain, et je le crois, que s'il n'aurait pas fuit, il aurait été en prison lui aussi, comme nombreux de ses collègues, ses amis et ses professeurs.

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Zice că l-a întrebat pe trădătorul Caftangioğlu și acesta i-a spus că în România clasa muncitoare i-a băgat la închisoare pe mulți dintre colegii, prietenii și profesorii lui.

Ambasadorul : Ia întreabă-l de ce au publicat mizeria aia de carte și de ce i-au dat tocmai lui Premiul Goncourt ?

Traducătorul : Monsieur l'Ambassadeur voulait savoir pourquoi vous avez publié ce misérable roman et pourquoi vous avez donné ce prix à Vintila Horia ?

Daniel Rops : Premièrement, permettez-moi de vous dire que ce n'est pas du tout un misérable roman. Bien au contraire, c'est un roman magnifique, bien écrit et une très belle histoire à raconter. On a vite compris qu'en fait le poète Ovidiu, n'est nul autre que Vintila Horia lui-même, et qu'en réalité c'est de lui-même qu'il parle, de ces sentiments, ses pensées. Deuxièmement, sachez que je suis venu ici de mon plein gré, et que, personnellement, je n'ai rien à foutre de vos politiques communistes ou pas. Quand au prix Goncourt, je laisse la parole à Monsieur Bazin, c'est lui le porte parole de l'Académie Goncourt.

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Zice că porcăria aia de carte, după părerea lui, nu-i o mizerie, iar în legătură cu premiul, l-a lăsat pe ăstălalt să vorbească.

Ambasadorul : Păi, întreabă-l pe ăsta, atunci, și întreabă-l dacă i se poate retrage premiul și să nu îl mai dea ?

Traducătorul : Monsieur Bazin, on voulait savoir pourquoi vous lui avez accordé ce prestigieux prix et s'il serait possible de lui retirer le prix.

Hervé Bazin : Dites, s'il vous plaît, à Monsieur l'Ambassadeur qu'on lui a donné ce prix car c'est le meilleur roman qui a été publié en France durant l'année 1960. Quand à savoir si on peut lui retirer le prix, cela est impossible. Nous avons voté, nous avons décidé, et le vote, ainsi que la décision, restent. Par les statuts même de l'Académie Goncourt, on ne peut pas retirer un prix déjà offert et accordé. Par ailleurs, on nous a informé que Monsieur Vintila Horia a renoncé lui-même à ce prix afin de calmer l'opinion publique.

Ambasadorul : Ce spune ?

Traducătorul : Spune că nu i se poate retrage premiul pentru că statutele academiei nu permit aşa ceva, și mai spune că trădătorul a renunțat el însuși la premiu.

(În scenă intră Mihai Ralea cu un braț de ziare și reviste franceze.

Excitat și încântat le arată și celorlalți ziarele,

fiind extrem de mândru de ceea ce a făcut și de faptul că totul i-a mers «ca pe roate».

Ziarele și revistele respective merg din mâna-n mâna și toți citesc aceste titluri.)

Mihai Ralea : Am reușit! Am reușit! Uitați-vă aici : "Un nazist român preiat de Academia Goncourt" ; altul : "Rușine Academiei care promovează un criminal de război" ; sau aici : „De la fascist în România, la scriitor în Franța"...

Ambasadorul : Ia întreabă-i ce părere au acum ? Îl mai susțin ?

Traducătorul : Monsieur l'Ambassadeur voulait savoir ce que vous pensez de cela.

Daniel Rops : Moi, qui connaît Vintila, et qui sait qu'il est une personne persécutée pour la justice et pour son Seigneur Jésus Christ, je ne pense qu'une seule chose : „Heureux ceux qui sont persécutés pour la justice : le Royaume des cieux est à eux. Heureux êtes-vous lorsque l'on vous insulte, que l'on vous persécute et que l'on dit faussement contre vous toute sorte de mal à cause de moi. Soyez dans la joie et l'allégresse, car votre récompense est grande dans les cieux ; c'est ainsi en effet qu'on a persécuté les prophètes qui vous ont précédé.²

Ambasadorul : Ce zice ?

Traducătorul : Zice ce zic ortodocșii la biserică : „Fericiti cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor. Fericiti veți fi când din pricina Mea vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că aşa i-au prigonit pe profetii de dinaintea voastră.³

FIN / SFÂRSIT

Cortina

² Matthieu 5, 10 à 12.

³ Matei 5, 10 la 12.